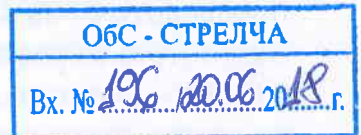

ПРОКУРАТУРА НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ОКРЪЖНА ПРОКУРАТУРА - ПАЗАРДЖИК

№ 1244/2018 г.
...18.06.2018 г.
гр. Пазарджик

**ЧРЕЗ
ОБЩНСКИ СЪВЕТ
ГР. СТРЕЛЧА**

**ДО
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ГР. ПАЗАРДЖИК**

П Р О Т Е С Т

от Стефан Георгиев Янев - прокурор
при Окръжна прокуратура гр. Пазарджик, ул. „Хан Крум“ №3

срещу

член 7, ал. 1 т. 9 и чл. 12 ал. 5 от Правилник за организацията и дейността на ОбС гр. Стрелча, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация – Стрелча /мандат 2015-2019 г./, приет с решение № 2/16.11.2015 г. на ОбС гр. Стрелча

правно основание: чл. 16, ал. 1 и ал. 2, чл. 186, ал. 2
вр. с чл. 186 ал. 2 вр. с чл. 185 от АПК

Уважаеми съдии,

С решение № 2/16.11.2015 г. ОбС гр. Стрелча е приел Правилник за организацията и дейността на ОбС гр. Стрелча, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация – Стрелча /мандат 2015-2019 г./.

Част от текстовете му гласят следното:

Чл.7 (1) Председателят на общинския съвет, освен правомощията по чл.25 от ЗМСМА, изпълнява и:

9. Командирова кмета на общината в страната и чужбина и разрешава ползване на отпуски от кмета на общината;

Чл.12 (5) Командирането на общинският съветник извън общината става с предварително подписана писмена заповед от председателя на Общинския съвет. Разходите са за сметка на общинския бюджет, като размерът им е съобразен с действащата нормативна уредба.

Считам, че тези текстове от правилника се явяват незаконосъобразни като несъответни на нормативен акт от по-горна степен.

От съдържанието на първото изречение е видно, че в правилника не се прави разлика между мястото на командироване - в страната или в чужбина.

За случаите на командироване извън територията на РБ е създадена нарочна уредба - чл. 6, ал. 1 т.2 от Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина, според която заповедите за командировки или специализации в чужбина за общинските съветници се издават от кмета на общината. Тази овластяваща норма е ясна.

Разпоредбите, посветени на компетентността, не могат да се тълкуват разширително, поради изключителния им характер. Така е, защото всяка власт включително и властта за вземане на определено решение се учредява изрично. Следователно, всяко разрешение на местния орган на власт, което не съответства на Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина, е противозаконно.

За случаите на командироване в пределите на държавата се прилага друг регламент - Наредба за командировките в страната,

В последния подзаконов акт не се открива изрична регламентация относно издаване на командировъчна заповед за общински съветници. Ситуацията, обаче е твърде сходна на предходната, тъй като и в двата случая се касае за изпълнение на функциите от общинския съветник на място, където не е седалището на общинския съвет.

От тази гледна точка, няма пречка да се приложи същото разрешение чрез аналогия. Като се има предвид, че аналогията представлява правна-техника, чрез която се преодоляват празноти в закона или въобще в правото, разбирано като правен ред. Аналогията на закона се прилага при съществуването на два сходни /аналогични/ случая, единият от които е нормативно уреден, а другият - не е /чл.4б, ал.2, пр. 1 ЗНА/. Така е и в разглежданата хипотеза.

Също така, съгласно разпоредбата на чл.44, ал.1, т.5 и т. 16 ЗМСМА кметът на общината организира изпълнението на общинския бюджет и осигурява организационно-техническото обслужване, на общинския съвет. По презумпция от това правило, компетентен да издаде заповеди за командировка на общинските съветници е кметът на общината. Само

заповед, подписана от него, следва да се изпълнява от общинската администрация и задължава съответната бюджетна сметка на общината.

Цитираните норми първо, са повелителни, защото чрез тях. се урежда реда за извършване на определено действие и второ, те са с по-висок ранг от правилника, приет от Общински съвет гр. Стрелча.

По отношение възлагането на разходите за командировка и обучение на общинския бюджет /чл. 12, ал.5 от правилника/ се налага да се посочи, че според текста на чл.34, ал.1, пр.1 ЗМСМА общинският съветник получава възнаграждение за участието си в заседанията на общинския съвет и на неговите комисии. Съгласно чл.34, ал.4 от ЗМСМА, пътните и други разноски, направени от общинския съветник във връзка с работата му в съвета, се поемат от общинския бюджет. Разумът на законодателя е такъв, че след като по време на мандата си за работата, пряко свързана е този мандат, общинският съветник не получава трудово възнаграждение /арг. чл.34, ал.3 ЗМСМА/, то от една страна, се полага възнаграждение за участие в заседания и комисии на съвета, а от друга - общинският бюджет следва да поеме всичките пътни и други разноски във връзка, с пряката му работа, Ето защо нормата на чл.34, ал.1 ЗМСМА не подлежи на разширително тълкуване. Недопустимо е от средствата на общинските бюджети да се плаща възнаграждение, освен за участие в заседания и комисии, както и за „командировка“ и за „обучение“ при участие на общинските съветници в семинари, срещи и мероприятия, организирани от други органи и организации /а не от общинския съвет или неговите комисии/. Средствата за такива мероприятия се осигуряват не от общинския бюджет, а от организаторите, тъй като въпросните участия не могат да се приемат като пряка работа на общинския съветник.

Разкритото противоречие с по-висши норми /още повече въведени в обществен интерес/, се противопоставя на императивната разпоредба на чл. 5 ал. 1 от АПК и затова присъствието на изброените правила в действителността е правно нетърпимо.

Така текстовете от правилника, влизат в противоречие с текстовете от закона и се явяват незаконосъобразни, като несъответни на нормативен акт от по-горна степен.

Съгласно чл. 3 ал. 1 от ЗНА законът е нормативен акт, който урежда първично или въз основа на Конституцията обществени отношения, които се поддават на трайна уредба, според предмета или субектите в един или няколко института на правото или техни подразделения. Посоченото означава, че цитираните норми от ЗМСМА регламентират съответните обществени отношения винаги по начин, избран от законодателя и това положение трае до последваща промяна или отмяна по законодателен път.

Описаното противоречие с по-висша норма се противопоставя и на принципа на повелителната разпоредба на чл. 15 ал. 1 от ЗНА, според

която нормативният акт трябва да съответства на конституцията и другите нормативни актове от по-горна степен. Съгласно чл. 15 ал. 3 от ЗНА, ако постановление, правилник, наредба или инструкция противоречат на нормативен акт от по-висока степен, правораздавателните органи прилагат по-високия по степен акт.

Нормите на чл. 7, ал. 1 т. 9 и чл. 12 ал. 5 от Правилник за организацията и дейността на ОбС гр. Стрелча, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация – Стрелча /мандат 2015-2019 г./ са в противоречие и с чл. 76 ал. 3 от АПК и чл. 8 от ЗНА, като несъответстващи на нормативен акт от по-горна степен.

Доводи за целесъобразност на текстовете от правилника са неприложими. Законите разпоредби са императивни.

В тази насока има съдебна практика - Решение № 2606/08.12.2015 г. по АД № 979/2015 г. на АС гр. Варна, оставено в сила с решение №9107/21.07.2016 г. по АД № 2348/2016 г. на ВАС.

С оглед изложеното и в защита на обществения интерес, Ви моля да отмените като незаконосъобразни или обявите за нищожни текстовете на член 7, ал. 1 т. 9 и чл. 12 ал. 5 от Правилник за организацията и дейността на ОбС гр. Стрелча, неговите комисии и взаимодействието му с общинска администрация – Стрелча /мандат 2015-2019 г./, приет с решение №2/16.11.2015 г. на ОбС гр. Стрелча, като ни бъдат присъдени и разноските по делото.

Моля като доказателство да се изискат и приложат от Общински съвет гр. Стрелча материалите от преписката, свързани с приемането на правилника.

Приложение: Препис за ответната страна.

18.06.2018 г.
гр.Пазарджик

